

بررسی تأثیر سبک تربیت اسلامی در کاهش رفتارهای پر خطر نوجوانان

ماندانا گودرزی

استادیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۴۶۹۷-۱۹۳۹۵، تهران، ایران

چکیده

زندگی انسانها در اجتماع شکل می گیرد و برای سر و سامان دادن به این زندگی اجتماعی و دسترسی انسان به مصالح زندگی فردی و جمعی به گونه ای که خواسته های برحق همه اعضا تامین گردد، باید برای آزادی افراد حد و حدود و مرزهای مشخص و شایسته ای وجود داشته باشد تا همه بتوانند در کنار هم و باهم زندگی کنند. تعلیم و تربیت برنامه ای است که می تواند براین حقایق تحقق ببخشد؛ چنین برنامه ای روش تربیتی نامیده می شود. از آنجا که خداوند خالق بشریت است و خود از فطرت پیچیده بشری آگاهی جامع و کامل دارد لذا همه جوانب جسمی، روحی و عقلی و معنوی و ... بشر را به موازات هم قرار داده است، بنابراین تا زمانی که بشر از این سبک تربیتی الهی و اسلامی پیروی نکند نمی تواند به سعادت فراگیر دنیا و آخرت خود دست یابد. بدون شک روش زندگی افراد و رفتارهایی که از خود نشان میدهند بطور مستقیم و غیر مستقیم سلامت آنها را تحت تأثیر خود قرار می دهد. رفتارهایی که سلامت افراد جامعه و خود فرد را به خطر می اندازد رفتارهای پرخطر نامیده میشود. این مقاله با رویکرد تحلیلی و بررسی اسنادی، سعی دارد که تأثیر سبک تربیت اسلامی را در کاهش رفتارهای پرخطر دانش آموزان نوجوان با توجه به نقش تعلیم و تربیت دینی و تأثیر متقابل نظام تربیتی در کم کردن رفتارهای پرخطر به اجمال بررسی نماید. بررسی انجام شده نشان داد که پایبندی به دین و گرایش های مذهبی باعث جلوگیری از انجام رفتارهای پرخطر می شود و همچنین در سن نوجوانی بیشترین میزان گرایش به رفتارهای پرخطر وجود دارد و نیز بروز رفتارهای پرخطر در پسران نوجوان بیشترین فراوانی را نسبت به دختران نوجوان نشان می دهد.

واژگان کلیدی: سبک تربیتی، اسلامی، رفتارهای پرخطر، نوجوانان، دانش آموزان